

Regeringens proposition

2009/10:127

Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige
och Österrike

Prop.
2009/10:127

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 mars 2010

Fredrik Reinfeldt

Anders Borg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. Ändringen innebär att avtalet, undertecknat den 14 maj 1959, ska gälla som lag i Sverige i den lydelse det fått genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991, den 21 augusti 2006 samt den 17 december 2009.

Protokollet undertecknat den 17 december 2009 om ändring i skatteavtalet innebär utökade möjligheter för Sverige och Österrike att utbyta information i skatteärenden. Det innebär bland annat att Skatteverket kan begära upplysningar som innehas av banker m.fl. i Österrike. Protokollet utgör därmed ett viktigt medel för en effektiv skattekontroll.

De nya bestämmelserna i protokollet avses bli tillämpliga på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike	4
3	Ärendet och dess beredning.....	10
4	Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike	10
4.1	Lagförslaget	11
4.2	Protokollets innehåll	12
5	Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.	15
6	Författningskommentar.....	15
Bilaga	Protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.....	16
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 mars 2010.....	19

Regeringen föreslår att riksdagen

1. godkänner protokollet undertecknat den 17 december 2009 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (avsnitt 4),

2. antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

Prop. 2009/10:127

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike och bilagan till lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattnings-
skatter på inkomst och för-
mögenhet som Sverige och
Österrike undertecknade den 14
maj 1959, i den lydelse detta
erhållit genom de protokoll om
ändring i avtalet som underteck-
nades den 6 april 1970, den 5
november 1991 *respektive* den 21
augusti 2006, *skall* gälla som lag
här i landet. Avtalet i dess genom
protokollen ändrade lydelse är
intaget som bilaga till denna lag.

1 §¹

Det avtal för undvikande av
dubbelbeskattnings-
skatter på inkomst och för-
mögenhet som Sverige och
Österrike undertecknade den 14
maj 1959, i den lydelse detta
erhållit genom de protokoll om
ändring i avtalet som underteck-
nades den 6 april 1970, den 5
november 1991, den 21 augusti
2006 *respektive den 17 december*
2009, *ska* gälla som lag här i
landet. Avtalet i dess genom
protokollen ändrade lydelse är
intaget som bilaga till denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Äldre bestämmelser tillämpas på beskattningsperioder som börjar dessförinnan.

¹ Senaste lydelse av 1 § 2006:1480.

Artikel 23

§ 1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1.

§ 2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt paragraf 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppstår eller driver in de skatter som åsyftas i paragraf 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av detta kan upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål då sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål

Artikel 23

1. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten tauschen die Informationen aus, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Anwendung oder Durchsetzung des innerstaatlichen Rechts betreffend Steuern jeder Art und Bezeichnung, die für Rechnung der Vertragsstaaten oder ihrer Gebietskörperschaften erhoben werden, voraussichtlich erheblich sind, soweit die diesem Recht entsprechende Besteuerung nicht dem Abkommen widerspricht. Der Informationsaustausch ist durch Artikel 1 nicht eingeschränkt.

2. Alle Informationen, die ein Vertragsstaat nach Absatz 1 erhalten hat, sind ebenso geheim zu halten wie die auf Grund des innerstaatlichen Rechts dieses Staates beschafften Informationen und dürfen nur den Personen oder Behörden (einschließlich der Gerichte und Verwaltungsbehörden) zugänglich gemacht werden, die mit der Veranlagung oder Erhebung, der Vollstreckung oder Strafverfolgung, oder mit der Entscheidung von Rechtsmitteln hinsichtlich der in Absatz 1 genannten Steuern oder mit der Aufsicht darüber befasst sind. Diese Personen oder Behörden dürfen die Informationen nur für diese Zwecke verwenden. Sie dürfen die Informationen in einem öffentlichen Gerichtsverfahren oder in einer Gerichtsentscheidung offen legen. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen kann ein Vertragsstaat die

² Senaste lydelse 2006:1480.

enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalslutande stat eller i den andra avtalslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalslutande stat eller i den andra avtalslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

§ 4. Då en avtalslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i paragraf 3, men detta medför inte en rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

erhaltenen Informationen für andere Zwecke verwenden, wenn solche Informationen nach dem Recht beider Staaten für solche andere Zwecke verwendet werden dürfen und die zuständige Behörde desjenigen Staates, der die Informationen erteilt hat, dieser anderen Verwendung zustimmt.

3. Die Absätze 1 und 2 sind nicht so auszulegen, als verpflichteten sie einen Vertragsstaat,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die von den Gesetzen und der Verwaltungspraxis dieses oder des anderen Vertragsstaats abweichen;

b) Informationen zu erteilen, die nach den Gesetzen oder im üblichen Verwaltungsverfahren dieses oder des anderen Vertragsstaats nicht beschafft werden können;

c) Informationen zu erteilen, die ein Handels-, Industrie-, Gewerbe- oder Berufsgeheimnis oder ein Geschäftsverfahren preisgeben würden oder deren Erteilung dem Ordre public widerspräche.

4. Ersucht ein Vertragsstaat gemäß diesem Artikel um Informationen, so nutzt der andere Vertragsstaat die ihm zur Verfügung stehenden Möglichkeiten zur Beschaffung der erbetenen Informationen, selbst wenn dieser andere Staat diese Informationen für seine eigenen steuerlichen Zwecke nicht benötigt. Die im vorhergehenden Satz enthaltene Verpflichtung unterliegt den Beschränkungen nach Absatz 3, wobei diese jedoch nicht so auszulegen sind, dass ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen kann, weil er kein innerstaatliches Interesse an solchen Informationen hat.

§ 5. Bestämmelserna i paragraf 3 medför inte en rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

5. Absatz 3 ist in keinem Fall so auszulegen, als könne ein Vertragsstaat die Erteilung von Informationen nur deshalb ablehnen, weil sich die Informationen bei einer Bank, einem sonstigen Kreditinstitut, einem Bevollmächtigten, Vertreter oder Treuhänder befinden oder weil sie sich auf das Eigentum an einer Person beziehen.

Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två original-exemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Geschehen zu Stockholm am 14. Mai 1959 in je zweifacher Ausfertigung in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Östen Undén

Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck

Protokoll

Vid undertecknandet av protokollet om ändring i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006, mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike denna dag har undertecknade kommit överens om att följande bestämmelser ska utgöra en integrerande del av avtalet.

Protokoll

Im Zeitpunkt der Unterzeichnung des Protokolls zur Abänderung des am 14. Mai 1959 unterzeichneten Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, in der Fassung des am 6. April 1970 unterzeichneten Protokolls, des am 5. November 1991 unterzeichneten Protokolls und des am 21. August 2006 unterzeichneten Protokolls, das heute zwischen dem Königreich Schweden und der Republik Österreich abgeschlossen wurde, sind die Gefertigten übereingekommen, dass die folgenden Bestimmungen einen integrierenden Bestandteil des Abkommens bilden:

Till artikel 23:

1. Vid begäran om upplysningar enligt detta avtal ska den behöriga myndigheten i den anmodande

Zu Artikel 23:

1. Die zuständige Behörde des ersuchenden Staates stellt der zuständigen Behörde des er-

staten till den behöriga myndigheten i den anmodade staten lämna följande upplysningar, för att visa att de efterfrågade upplysningarna kan antas vara relevanta:

a) identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning,

b) uppgift om de begärda upplysningarna, inbegripet deras närmare beskaffenhet och i vilken form som den anmodande staten önskar att få upplysningarna från den anmodade staten,

c) det beskattningsändamål för vilket upplysningarna efterfrågas,

d) skälen för att anta att de begärda upplysningarna finns i den anmodade staten eller innehas eller kontrolleras av person inom den anmodade statens jurisdiktion,

e) såvitt det är känt, namn och adress på person som kan antas inneha de begärda upplysningarna,

f) uppgift om att den anmodande staten har vidtagit alla åtgärder för att inhämta upplysningarna som står till dess förfogande inom dess eget territorium, utom sådana åtgärder som skulle medföra oproportionerligt stora svårigheter.

2. Kriteriet "kan antas vara relevant" avses dels möjliggöra vidast möjliga informationsutbyte i skatteärenden, dels klargöra att det inte står en avtalslutande stat fritt att genomföra s.k. "fishing expeditions" eller att begära upplysningar som inte kan antas vara relevanta för ett skatteärende avseende en bestämd skattskyldig.

suchten Staates zur Darstellung der voraussichtlichen Erheblichkeit der Auskünfte die folgenden Informationen zur Verfügung, wenn diese ein Auskunftsersuchen gemäß dem Abkommen stellt:

a) die Bezeichnung der Person, der die Ermittlung oder Untersuchung gilt;

b) eine Stellungnahme betreffend die gesuchten Auskünfte einschließlich der Art und der Form, in der der ersuchende Staat die Auskünfte vorzugsweise vom ersuchten Staat erhalten möchte;

c) den steuerlichen Zweck, für den um die Auskünfte ersucht wird;

d) die Gründe für die Annahme, dass die erbetenen Auskünfte dem ersuchten Staat vorliegen oder sich im Besitz oder in der Verfügungsmacht einer Person im Hoheitsbereich des ersuchten Staates befinden;

e) den Namen und die Anschrift von Personen, soweit bekannt, in deren Besitz sich die erbetenen Auskünfte vermutlich befinden;

f) eine Erklärung, dass der ersuchende Staat alle ihm in seinem eigenen Gebiet zur Verfügung stehenden Maßnahmen zur Einholung der Auskünfte ausgeschöpft hat, ausgenommen solche, die unverhältnismäßig große Schwierigkeiten mit sich bringen würden.

2. Es besteht Einvernehmen darüber, dass der Maßstab von „voraussichtlich erheblich“ für einen Informationsaustausch in Steuersachen im weitest möglichen Umfang sorgen soll und gleichzeitig klarstellen soll, dass die Vertragsstaaten nicht frei sind, Maßnahmen, die lediglich der Beweisaufsuchung ("fishing expeditions") dienen, zu unternehmen oder um Auskünfte zu ersuchen, die wahrscheinlich für

die steuerliche Situation eines bestimmten Steuerpflichtigen nicht erheblich sind.

3. Artikel 23 paragraf 5 i avtalet medför inte en skyldighet för de avtalsslutande staterna att utbyta upplysningar på spontan eller automatisk basis.

3. Es besteht Einvernehmen darüber, dass Artikel 23 Absatz 5 des Abkommens die Vertragsstaaten nicht dazu verpflichtet, Informationen auf automatischer oder spontaner Basis auszutauschen.

4. Vid tolkningen av artikel 23 i avtalet ska – i tillägg till ovan nämnda principer – även de principer som kommer till uttryck i kommentaren till OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet beaktas.

4. Es besteht Einvernehmen darüber, dass zur Auslegung des Artikels 23 des Abkommens neben den oben angeführten Grundsätzen auch die aus dem Kommentar zum OECD-Musterabkommen auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuleitenden Anwendungsgrundsätze zu berücksichtigen sind.

Det nu gällande avtalet mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet undertecknades den 14 maj 1959. Avtalet har därefter ändrats genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 samt den 21 augusti 2006.

Förhandlingar om protokoll om ändring av skatteavtalets bestämmelser om informationsutbyte har genomförts under år 2009. Ett utkast till protokoll färdigställdes i november 2009. Den svenska texten har remitterats till *Kammarrätten i Stockholm* och *Skatteverket*. Protokollet undertecknades i Wien den 17 december 2009. Protokollet finns fogat som *bilaga* till denna proposition.

Inom Finansdepartementet har upprättats ett förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. Ett utkast till lagförslaget har beretts under hand med Skatteverket.

Lagrådet

Genom lagförslaget införlivas det protokoll till skatteavtalet mellan Sverige och Österrike som undertecknades den 17 december 2009 i svensk lagstiftning. Lagförslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Protokoll om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet undertecknat den 17 december 2009 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* har inget att erinra mot förslaget om godkännande av protokollet. *Skatteverket* tillstyrker förslaget. Beträffande artikel 3 understryker *Skatteverket* att det är önskvärt att protokollet, i skattebrotsärenden, kan tillämpas redan från dagen för ikraftträdandet samt efterlyser ett förtydligande såvitt avser uttrycket ”beskattningsperiod”. Beträffande punkt 3 i det protokoll som finns intaget i artikel 2 anmärker *Skatteverket* att det är av vikt att utbyte av finansiell information sker automatiskt mellan länderna.

Skälen för regeringens förslag: Sverige och Österrike undertecknade den 17 december 2009 ett protokoll om ändring i avtalet mellan

Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Bestämmelser om informationsutbyte i skatteärenden finns i artikel 26 i den modell som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) rekommenderar för bilaterala skatteavtal ("Model Tax Convention on Income and on Capital"). Artikel 26 utgör internationellt accepterad standard för informationsutbyte. Enligt standarden ska upplysningar som kan antas vara relevanta för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i en avtalsslutande stat kunna inhämtas och utbytas på begäran, utan hinder av interna regler om banksekretess, sekretess för uppgifter om äganderätt i en person eller krav på inhemskt skatteintresse i den anmodade staten.

Det nuvarande skatteavtalets bestämmelser om informationsutbyte i skatteärenden är oförändrade sedan avtalet undertecknades år 1959. Avtalets bestämmelser om informationsutbyte överensstämmer därför inte med standarden. Österrike har tills nyligen reserverat sig mot artikel 26 i OECD:s modellavtal såvitt avser artikelns bestämmelser om banksekretess och sekretess för uppgifter om äganderätt i en person. Efter att Österrike under år 2009 dragit tillbaka denna reservation har omförhandling av skatteavtalets bestämmelser om informationsutbyte kunnat genomföras, vilket resulterat i nu föreliggande protokoll.

Enligt avtalets nya lydelse kan upplysningar utbytas i enlighet med internationellt accepterad standard för informationsutbyte. Ändringen innebär utökade möjligheter till informationsutbyte i skatteärenden, särskilt såvitt avser bankinformation. För Sveriges del innebär detta bl.a. att Skatteverket kan begära upplysningar som innehas av banker m.fl. i Österrike.

4.1 Lagförslaget

Den nya lydelsen av avtalet som detta fått efter 2009 års protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ska införlivas i svensk intern rätt. Detta sker genom en ändring i den lag varigenom avtalet införlivats i den svenska rätten. I 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike föreskrivs nämligen att avtalet, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring som undertecknats, ska gälla som lag här i landet. Genom att i 1 § även hänvisa till det den 17 december 2009 undertecknade protokollet, samt i bilagan till lagen återge de nya bestämmelser varigenom avtalet ändrats genom 2009 års protokoll, inkorporeras den nya lydelsen i den svenska rätten. Protokollet om ändring i avtalet mellan Sverige och Österrike träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då båda avtalsslutande stater underrättat varandra om att de konstitutionella åtgärder som krävs för att protokollet ska träda i kraft har vidtagits. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt protokollet kommer att träda i kraft. I förslaget till lag har därför föreskrivits att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer. I enlighet med protokollets artikel 3 anges vidare att lagen tillämpas på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare samt att

äldre bestämmelser tillämpas på beskattningsperioder som börjar dessförinnan. Med uttrycket ”beskattningsperiod” beaktas att informationsutbyte enligt den nya artikel 23 omfattar skatter av varje slag och beskaffenhet. Uttrycket rymmer såväl fall där beskattningsår finns som fall där sådant saknas, t.ex. i vissa fall såvitt avser mervärdesskatt.

4.2 Protokollens innehåll

I *artikel 1* föreskrivs att nuvarande artikel 23 i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike ska ersättas med en ny artikel 23. Artikeln ansluter nära till artikel 26 i OECD:s modellavtal. Den nya artikel 23 består av paragraferna 1–5.

Enligt paragraf 1, som överensstämmer med OECD:s modellavtal, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i avtalet eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av avtalets artikel 1.

I paragraf 2, som i huvudsak överensstämmer med OECD:s modellavtal, anges att upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt paragraf 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat. Vidare anges att upplysningarna får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i paragraf 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter samt att dessa får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Paragrafen avviker från OECD:s modellavtal på så sätt att upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit, utan hinder av det föregående, kan användas för andra ändamål då sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning. Detta tillägg är hämtat ur punkt 12.3 i kommentaren till artikel 26 i OECD:s modellavtal. Om i bestämmelsen angivna förutsättningar är uppfyllda, kan mottagna upplysningar användas för t.ex. åtal för mutbrott.

Artikeln om informationsutbyte tar sikte på såväl den situationen då en svensk myndighet lämnar handräckning eller bistånd åt en utländsk myndighet som då en myndighet i den andra staten biträder den svenska myndigheten. Lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden innehåller bestämmelser om handräckning dels i Sverige åt utländsk myndighet, dels i utlandet åt svensk myndighet. Enligt 24 § samma lag ska villkor, som begränsar möjligheten att utnyttja upplysningar som en svensk myndighet fått från utländsk myndighet i ett skatteärende, följas av svenska myndigheter oavsett vad som annars är föreskrivet i lag eller annan författning. I 27 kap. 5 § offentlighets- och

sekretesslagen (2009:400) regleras sekretessen i fråga om uppgifter om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden som erhålls eller lämnas vid utbyte av uppgifter på skatteområdet som sker med stöd av internationella avtal. Av 27 kap. 5 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen framgår att sekretess enligt 1–4 §§ samma kapitel för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden gäller, i den utsträckning riksdagen har godkänt ett avtal om detta med främmande stat eller mellanfolklig organisation, i ärende där svensk myndighet lämnar handräckning eller bistånd åt utländsk myndighet, i verksamhet som motsvarar den som avses i nämnda paragrafer. I de fall Sverige biträds av en annan stat eller mellanfolklig organisation gäller sekretess för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden i stället enligt 27 kap. 5 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen, i den mån riksdagen har godkänt ett avtal om detta med främmande stat eller mellanfolklig organisation, hos myndighet i verksamhet som avses i 2–4 §§ samma kapitel för sådan uppgift som myndigheten förfogar över på grund av avtalet. Bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen om vissa begränsningar i sekretessen får inte tillämpas i strid med avtalet. Enligt 27 kap. 1 § femte stycket, 2 § femte stycket, 3 § fjärde stycket och 5 § fjärde stycket offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretessen i högst tjugo år. Regeringen bedömer att all den information som kommer att hanteras inom ramen för denna artikel omfattas av regleringen i 27 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen. Detta innebär att avtalets krav på sekretess är förenliga med den svenska offentlighets- och sekretesslagstiftningen och att Sverige kan leva upp till sina avtalsrättsliga åtaganden i detta avseende.

Paragraf 3, som överensstämmer med OECD:s modellavtal, innehåller bestämmelser om möjlighet för den anmodade staten att avslå en begäran om utbyte av upplysningar. Av paragraf 3 a) och b) följer att en avtalslutande stat inte är skyldig vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i någon av de avtalslutande staterna och inte heller lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i någon av dessa stater. Enligt paragraf 3 c) är en avtalslutande stat inte heller skyldig att lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

I paragraf 4 föreskrivs att en tillfrågad stat ska använda de medel som den förfogar över för att inhämta begärda upplysningar, även om den inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Skyldigheten begränsas av bestämmelserna i paragraf 3. Den anmodade staten har dock inte rätt att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att den inte har något eget intresse av sådana upplysningar. Bestämmelsen överensstämmer med OECD:s modellavtal.

I paragraf 5 anges att bestämmelserna i paragraf 3 inte medför rätt för en avtalslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehåller uppgifter om banker, andra finansiella institutioner, ombud, representanter eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person. Bestämmelsen överensstämmer med OECD:s modellavtal.

Artikel 2 innehåller ett protokoll, vilket ska fogas till avtalet och som ska utgöra en integrerande del av detta. Protokollet har tillkommit på begäran av Österrike och överensstämmer i huvudsak med andra länders protokoll med Österrike om nya informationsutbytesbestämmelser. Protokollets *punkt 1* innehåller en uppräkningslista av de uppgifter som en begäran om upplysningar ska innehålla. Uppräkningslistan överensstämmer i huvudsak med artikel 5 punkt 5 i den modell för informationsutbytesavtal i skatteärenden som OECD rekommenderar (Agreement on Exchange of Information on Tax Matters). I protokollets *punkt 2* anges att kriteriet ”kan antas vara relevant” avses dels möjliggöra vidast möjliga informationsutbyte i skatteärenden, dels klargöra att det inte står en avtalsslutande stat fritt att genomföra s.k. ”fishing expeditions” eller att begära upplysningar som inte kan antas vara relevanta för ett skatteärende avseende en bestämd skattskyldig. Punkten överensstämmer med punkt 5 i kommentaren till artikel 26 i OECD:s modellavtal. Kriteriet ”kan antas vara relevant” används i den nya artikel 23 paragraf 1. I protokollets *punkt 3* anges att artikel 23 paragraf 5 inte medför en skyldighet för de avtalsslutande staterna att utbyta upplysningar på spontan eller automatisk basis. Av utformningen av punkt 3 följer att informationsutbyte på spontan eller automatisk basis inte är obligatoriskt, men inte heller uteslutet. Bestämmelsen överensstämmer med punkt 9 i kommentaren till artikel 26 i OECD:s modellavtal, i vilken anges att artikel 26 punkt 1 ”tillåter” informationsutbyte på tre sätt: på begäran, automatiskt och spontant. I protokollets *punkt 4* anges att vid tolkningen av artikel 23 i avtalet ska de principer som kommer till uttryck i kommentaren till OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet beaktas. Detta innebär ingen förändring i förhållande till vad som vanligtvis gäller vid tolkning av skatteavtal. Från österrikisk sida har det emellertid ansetts angeläget att uttryckligen ange detta.

Artikel 3 innehåller ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Enligt artikel 3 ska de avtalsslutande staterna på diplomatisk väg skriftligen underrätta varandra när de konstitutionella åtgärder som krävs för att protokollet ska träda i kraft har vidtagits. Protokollet träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då den sista av dessa underrättelser tas emot. Protokollets bestämmelser ska tillämpas på informationsutbyte som avser beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Det är enligt *Skatteverket* önskvärt att protokollet, i skattebrottsärenden, kan tillämpas redan från dagen för ikraftträdandet. Av artikel 3 framgår att protokollet, i samtliga ärenden, kommer att kunna tillämpas från ikraftträdandet, på beskattningsperioder som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Av artikel 3 framgår vidare att artikel 23 i dess tidigare lydelse ska tillämpas på beskattningsperioder före tillämpningen av 2009 års protokoll.

5 Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.

Prop. 2009/10:127

Förslagen i denna proposition förväntas inte ge upphov till någon negativ offentligfinansiell effekt. Förslagen kan i stället komma att motverka ett framtida skattebortfall genom de utökade möjligheterna till informationsutbyte med Österrike.

Inte heller bedöms förslagen ge upphov till några ökade kostnader eller någon ökad arbetsbörda för Skatteverket eller för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

6 Författningskommentar

Lagförslaget består av en ändring i 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. I förslaget föreskrivs att avtalet i den lydelse detta erhållit genom protokollet den 17 december 2009 ska gälla som lag här i landet.

Protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Konungariket Sverige och Republiken Österrike,

som önskar ingå ett protokoll om ändring i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006 (i det följande benämnt ”avtalet”),

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Artikel 23 i avtalet ska ersättas av följande:

”Artikel 23

§ 1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1.

§ 2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt paragraf 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsytas i paragraf 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av detta kan upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål då sådana upplysningar kan användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnar upplysningarna tillåter sådan användning.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

- a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,
- b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,
- c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

§ 4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i paragraf 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar utslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

§ 5. Bestämmelserna i paragraf 3 medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar utslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.”

Artikel 2

Följande protokoll ska fogas till avtalet:

”PROTOKOLL

Vid undertecknandet av protokollet om ändring i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006, mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike denna dag har undertecknade kommit överens om att följande bestämmelser ska utgöra en integrerande del av avtalet.

Till artikel 23:

1. Vid begäran om upplysningar enligt detta avtal ska den behöriga myndigheten i den anmodande staten till den behöriga myndigheten i den anmodade staten lämna följande upplysningar, för att visa att de efterfrågade upplysningarna kan antas vara relevanta:

- a) identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning,

- b) uppgift om de begärda upplysningarna, inbegripet deras närmare beskaffenhet och i vilken form som den anmodande staten önskar att få upplysningarna från den anmodade staten,
- c) det beskattningsändamål för vilket upplysningarna efterfrågas,
- d) skälen för att anta att de begärda upplysningarna finns i den anmodade staten eller innehåses eller kontrolleras av person inom den anmodade statens jurisdiktion,
- e) såvitt det är känt, namn och adress på person som kan antas innehålla de begärda upplysningarna,
- f) uppgift om att den anmodande staten har vidtagit alla åtgärder för att inhämta upplysningarna som står till dess förfogande inom dess eget territorium, utom sådana åtgärder som skulle medföra oproportionerligt stora svårigheter.

2. Kriteriet ”kan antas vara relevant” avses dels möjliggöra vidast möjliga informationsutbyte i skatteärenden, dels klargöra att det inte står en avtalslutande stat fritt att genomföra s.k. ”fishing expeditions” eller att begära upplysningar som inte kan antas vara relevanta för ett skatteärende avseende en bestämd skattskyldig.

3. Artikel 23 paragraf 5 i avtalet medför inte en skyldighet för de avtalslutande staterna att utbyta upplysningar på spontan eller automatisk basis.

4. Vid tolkningen av artikel 23 i avtalet ska – i tillägg till ovan nämnda principer – även de principer som kommer till uttryck i kommentaren till OECD:s modell för skatteavtal beträffande inkomst och förmögenhet beaktas.”

Artikel 3

De avtalslutande staterna ska på diplomatisk väg skriftligen underrätta varandra när de konstitutionella åtgärder som krävs för att detta protokoll ska träda i kraft har vidtagits. Detta protokoll träder i kraft den trettonde dagen efter den dag då den sista av dessa underrättelser tas emot. Bestämmelserna i detta protokoll tillämpas på beskattningsperiod som börjar den 1 januari 2010 eller senare. Artikel 23 i avtalet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 och den 21 augusti 2006 tillämpas på beskattningsperioder före tillämpningen av detta protokoll.

Till bekräftelse härav har de båda avtalslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Wien den 17 december 2009 i vardera två originalexemplar på svenska och tyska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Konungariket Sverige

För Republiken Österrike

Hans Lundborg

Andreas Schieder

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 mars 2010

Närvarande: statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Olofsson, Odell, Bildt, Ask, Husmark Pehrsson, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Sabuni, Billström, Björling

Föredragande: statsrådet Borg

Regeringen beslutar proposition 2009/10:127 Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike.